

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB

mw. G.W. Nijland-Wevers

Telefoon: 0546-577981

E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:

secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

De klok en de tijd.

Begin mei waren we met een groepje FKB-ers naar begraafplaats Zorgvlied en het mortuarium op Schiphol. Het was een mooie dag. Qua weer, maar ook qua activiteiten. Indrukwekkend.

Het groepje waar ik deel van uit maakte, begon de rondleiding op Zorgvlied bij de aula. We kregen daar mooie uitleg van. Maar wat me bij bleef was de opmerking over de klok. De klok die aan de voorkant van het gebouw geplaatst was. Als je aan komt rijden of lopen, dan zie je de klok. De tijd. Als je dan na de rouwplechtigheid aan de achterkant van het gebouw de aula verlaat, is er geen klok. Want er is geen tijd meer.

De klok en de tijd. De klok bepaalt de tijd die je ergens voor hebt. Time-management kan helpen om tot goede resultaten te komen in je werk.

Als je weet dat je voor een bepaalde taak zoveel tijd nodig hebt, kun je de klok daarop gelijk zetten. Je kunt zelfs de timer van je telefoon daarvoor gebruiken. Ik ken iemand die elke dag op bepaalde tijden zijn telefoon laat afgaan. Wellicht als een soort van ijkpunt: nu moet ik dit gedaan hebben en dat gaan doen.

Je kunt je door de tijd in een keurslijf laten dwingen. Je kunt je leven plannen van minuut tot minuut. En als je in aanmerking wilt komen voor een burnout, moet je dat zeker zo doen.

De klok en de tijd. Tijd nemen voor dingen is belangrijk. Maar even 'aan de achterkant van het gebouw vertoeven' is ook belangrijk: tijd zonder klok doorbrengen. Alles op zijn tijd, nietwaar?

Nu is het tijd voor de nieuwsbrief. Neem een kop koffie of thee of wat dan ook, neem de tijd om die interessante dingen te lezen die erin geschreven staan.

Ik wens u een mooie tijd en veel leesplezier.

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Aan -komt goed- of -ca va - heb je niets als je rouwt
- * Andere toekomst katholieke begraafplaatsen
- * Jurgen (43) wil taboe doorbreken
- * Leerlingen sluiten het project Biodiversiteit op begraafplaatsen af met het plaatsen van nestkasten
- * Meer crematies en dus wordt er meer as verstrooid,
- * Waar je op moet letten bij crowdfunding

Het blijft maar groeien....

Regelmatig pedaleerde ik voor het gemak gewoon door het hoge gras in een wei langs de nog deels droog liggende bedding van de beek. Dan de fiets op de standaard en door struinen en kijken of de beverdammen niet weer dichtgemaakt zijn. En het is fijn dat dit de laatste weken niet meer het geval is. Zou hij of zij de moed hebben opgegeven? Ik in ieder geval niet. Ook niet nu ik door het inmiddels ongeveer een meter hoog staande gras niet meer die wei door kan fietsen en dus een extra kilometertje mag lopen. En ook heel fijn om dan weer teruglopend op een plek tot waar een week eerder nog geen water was nu de bedding in te stappen en te ontdekken dat het water tot aan de rand van m'n laars komt!

Verder ontspannen op andere ochtenden de andere kant op en daar dan leuk om te zien dat bij de kudde galloways in de afgelopen maand er weer een kalfje bij is gekomen.

Natuurmonumenten vroeg mij om in de gaten te houden of de kudde naar een bepaald gebied ging. Daartoe moeten ze via een vrij smal pad over de dijk en als ze dan in dat gebied zijn dan is het verzoek aan mij om een aantal hekken dusdanig te plaatsen dat ze niet meer terug kunnen. Dan Natuurmonumenten weer waarschuwen zodat zij met de kudde aan de slag kunnen. Dat wil zeggen, DNA bij de jonge kalfjes, oormerken en een stier er tussenuit halen. Dus naast iedere ochtend ga ik nu ook iedere avond nog even kijken.

En zo blijven we ontspannen bezig.

Natuurlijk ook een goed gevulde agenda. Daarin b.v. ook een vrijwilligersbijeenkomst met de vrijwilligers van de Stichting Leefbaarheid Echt-Susteren. Fijn om dan die avond in gesprek te kunnen zijn met 45, van de 70 in totaal, vrijwilligers. Starten natuurlijk met vlaai en nababbelen met ook snacks.

Blijft nog even lastig om voor alles echt goed de tijd te nemen en dus blijven deadlines de leidraad. Deze week de mail schonende stuit ik zelfs op enkele nog openstaande vragen vanuit de regio van enkele maanden geleden! Maar fijn dat de mailbox geschoond is en dus is nu weer het voornemen die bij te kunnen blijven houden.

Heel positief is het dat bij mijn eigen vereniging, waar we nog niet een tekort hadden aan bestuurders, na een toch dringende oproep er nu maar liefst vijf mensen zijn die de eerstvolgende bestuursvergadering gaan bijwonen en voornemens zijn het bestuur te versterken. Heel fijn!

Mijn gedachtecronkel?

Gedachten gaan weer uit naar de bestuurders van de verenigingen. Ook allemaal, en soms heel intensief, bezig met de besloomingen rondom de vereniging. Jaarvergaderingen en de contacten met de leden. Meestal heel leuk en goed, soms heel lastig! Fijn die vrijwillige en onbaatzuchtige inzet.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 29 mei 2024).

Samen een gouden koppel!

Op maandag 22 april jl. nam uitvaartvereniging St. Jozef uit Bovenkarspel afscheid van zijn penningmeester Jan Pennekamp.

Jan, die dit werk 19 jaar heeft gedaan, moest noodgedwongen stoppen om reden van zijn gezondheid.

Vermeldingswaardig is verder dat Jan al die jaren is bijgestaan door zijn echtgenote Afra. Eigenlijk wilde hij al eerder stoppen maar zolang er nog geen opvolger voor hem gevonden was heeft hij zijn taak zo goed als mogelijk voortgezet. Dat zegt veel over zijn verantwoordelijkheid en betrokkenheid voor de vereniging. Wij zijn hem daar dan ook heel dankbaar voor.

Tijdens de algemene ledenvergadering op genoemde datum werd Jan als dank in het zonnetje gezet. Als eerste werd hem een oorkonde aangereikt, waarin stond aangegeven:

Niet vergeten mag worden dat hij bij zijn werkzaamheden is bijgestaan door zijn echtgenote Afra. Samen een **gouden** koppel!

Als grote dank voor hun verdiensten als penningmeester gedurende 19 jaar en als betrokken verenigingsmensen en lid van het bestuur voor nog eens vele jaren.

Daarna spelde Afra bij Jan de gouden FKB speld op.

Tot slot werd hen namens de vereniging een passend cadeau overhandigd waarmee zij in alle rust nog eens kunnen terugblikken op de afgelopen bestuursperiode.

Tot slot kan ik nog vermelden dat tijdens de vergadering iemand zich meldde aan de bestuurstafel om te informeren naar de vacante functie van penningmeester.

Mevrouw Ellen Tulen heeft inmiddels enkele kennismakingsgesprekken gevoerd en zal binnenkort de taak van penningmeester op zich nemen.

Voor de vereniging was dit ook heel mooi nieuws.

*Piet Kok
voorzitter uitvaartvereniging St. Jozef Bovenkarspel*

100-jarig jubileum St. Barbara

(Foto: eigen foto St. Barbara , aangeleverd)

LANGEDIJK - 1 mei vierde uitvaartvereniging St. Barbara haar 100-jarig jubileum. Een bijzondere gelegenheid om terug te kijken op een eeuw van toewijding, zorg en gemeenschap.

Toen de uitvaartvereniging St. Barbara op 1 mei 1924 werd opgericht, kan niemand zich hebben voorgesteld hoezeer deze organisatie deel zou gaan uitmaken van het weefsel van de Langedijker gemeenschap. Door de toewijding en inzet van generaties vrijwilligers en leden, is St. Barbara uitgegroeid tot een baken van troost en ondersteuning. De afgelopen 100 jaar zijn gevuld geweest met ontelbare verhalen van liefde, verlies en veerkracht. St. Barbara heeft door de jaren heen een plek geboden voor mensen om herinneringen te delen en steun te vinden bij elkaar.

Bron: Rodi.nl/dijkenwaard, 06-05-2024, Sjaak.

Aan “komt goed” of “ça va?” heb je niets als je rouwt

Na de begrafenis van een naaste ben je doorgaans op jezelf aangewezen. Nien Behiels 17 jaar, verloor zeven maanden geleden haar moeder.

Adolescenten die een naaste verliezen, worden vaak aan hun lot overgelaten, vindt Nien Behiels.

Tijdschriften, kranten en websites staan vol artikels over hoe om te gaan met rouw, of over rouw bij kinderen. Jongeren worden daarbij vaak over het hoofd gezien. Adolescenten maken zo al een lastige periode door, en dan komt er nog een verlies van een naaste bij. Het is niet makkelijk je in te beelden wat een ander meemaakt, zeker verlies op jonge leeftijd lijkt moeilijk te bevatten. Daardoor komen jongeren er vaak alleen voor te staan – althans, zo voelt dat aan.

Ikzelf ben iets meer dan zeven maanden geleden mijn moeder verloren, ik spreek dus uit ondervinding. Hopelijk schrijft u me dus niet meteen af als een 17-jarige die niet weet waarover ze spreekt.

Mijn moeder vocht net geen jaar tegen kanker. Ook al wist ik gedurende die periode nog niet hoe de situatie zou aflopen, toch rouwde ik toen al. Je voelt voortdurend angst, je bent je zorgeloosheid volledig kwijt – stel dat ...

“Het komt wel goed”, krijg je dan vaak op je bord. Die woorden kun je missen als kiespijn, want op dat moment geloof je dat niet. Sommigen houden dat stomme troostzinnetje ook belachelijk lang vol. Ik hoorde het zelfs nog toen we met de hele familie dagelijks de palliatieve eenheid binnengingen. Goedbedoeld, maar erg ongepast.

Het waas

Als je een tiener bent, beschouwen volwassenen je nog als een kind. Daarom verbloemen ze alles, tot de waarheid niet langer valt te ontkennen. “Het komt wel goed” is daar één voorbeeld van. Erger nog vind ik het wanneer de vooruitzichten rooskleuriger worden voorgesteld dan ze zijn. Je kunt je geen realistisch beeld vormen van je situatie en daar werd ik gek van. Toen de artsen vertelden dat ze niets meer konden doen, was de klap daardoor tien keer zo hard – je bent er niet op voorbereid.

Dan komt de begrafenis. Een moment waarop vrienden en kennissen steun betuigen en je sterkte wensen. Mijn zus en ik maakten de hele tijd grapjes onder elkaar terwijl iedereen langsleiep, ons een hand gaf en ons condoleerde. Dat is een perfect voorbeeld van het ‘waas’ waar je zo vaak over hoort spreken. Je merkt het alleen niet op het moment zelf. Pas achteraf besepte ik dat die lange rij mensen me was gepasseerd

zonder dat ik er erg in had. Vraag me niet wie aanwezig was op de uitvaart en wie niet, want ik weet het absoluut niet meer.

Vanaf dat moment vergeten veel mensen wat je hebt meegemaakt. De wonde is nog even diep, alleen valt ze minder op. Dagen, weken, maanden gaan voorbij en als je terugkijkt is er alleen dat waas. Je staat op, gaat naar school en komt weer thuis. Studeren heeft weinig zin, je concentratievermogen is weg. Op moeilijke momenten probeer je je te beheersen, want “het is nu toch al een tijd geleden”.

Hetzelfde schuitje

Tegenwoordig heb ik weinig energie om op stap te gaan met vriendinnen. Ik heb nood aan rustig thuiskomen en een serie kijken. Tegelijkertijd wil ik niets missen en mijn vriendschappen onderhouden. Door die tweestrijd heb ik het gevoel dat ik nog méér hooi op mijn vork neem.

Ik zoek makkelijker steun bij familieleden, zij hebben dan ook hetzelfde meegemaakt als ik. Zij begrijpen hoe het verdriet je onverwacht in je gezicht kan slaan. Zij worden niet ongemakkelijk wanneer je “mama” in een gesprek laat vallen.

Soms ben ik ook gewoon liever alleen en wil ik niemand lastigvallen. Ja, ook al vertel je me dat ik je daarmee helemaal niet tot last ben. Dat is iets waar veel jongeren die rouwen mee kampen. Toen ik het vermeldde op een samenkomst van Missing You, een praatgroep, knikte iedereen instemmend. Als je iemand echt wilt helpen, dring dan aan en vraag eens hoe het echt met die persoon gaat, als je er even alleen mee bent. Door vlug een “ça va?” in de groep te gooien geef je het signaal “zeg gewoon ja, ik wil je miserie niet horen”.

Waar ik het erg moeilijk mee heb, ten slotte, is hulp zoeken en krijgen. De stap durven te zetten en toegeven dat je hulp nodig hebt, het is zó lastig. Maar in onze samenleving is dat niet eens het moeilijkste deel. Je moet je daarna nog opdringen en vechten om een plekje te krijgen bij een psycholoog. Dat allemaal nadat je een jaar je verdriet op pauze hebt gezet, natuurlijk, want je denkt toch niet dat je er vroeger terechtkunt?

Bron: de standaard.be, 25-05-2024, Sjaak.

Foto ter illustratie. Eigen foto

Andere toekomst katholieke begraafplaatsen: 'We kunnen niet voor één persoon open blijven'

Door gebrek aan vrijwilligers en steeds minder begrafenissen op Rooms-katholieke begraafplaatsen zijn kerken gedwongen een andere invulling te zoeken of zelfs begraafplaatsen te sluiten.

Begraafplaatsen moeten in de toekomst fungeren als groen park, wandelgebied of ontmoetingsplek met koffieschenkerij, zeggen de bisdommen Utrecht en 's-Hertogenbosch.

De kerkhoven worden op dit moment veelal onderhouden door vrijwilligers van de parochies. De onderhoudsploeien zijn echter sterk vergrijsd. Bijkomend probleem is dat het aantal begrafenissen bij de traditionele kerkhoven sterk afneemt, waardoor inkomsten van grafrechten afnemen. Mensen kiezen steeds meer voor crematie of een natuurbegraafplaats.

Op sommige begraafplaatsen vindt geen enkele begrafenis meer plaats, zegt penningmeester Thijs Kemperman van de Achterhoekse parochie Maria Laetitia. „Sluiten doet pijn, want daarmee gaat een deel van de katholieke cultuur verloren, maar we moeten wel aan de toekomst van onze parochie denken.” De parochie heeft negen begraafplaatsen waarvan bij zeven de toekomst ongewis is, aldus Kemperman.

Veel kerkgangers kiezen voor crematie

Het kerkbestuur heeft een enquête gehouden onder kerkgangers met de vraag wie in toekomst begraven wil worden op een katholieke begraafplaats. Een tussentijdse telling laat zien dat zeventig procent van 1200 respondenten kiest voor crematie.

Sluiting van een aantal begraafplaatsen ligt daarom voor de hand, aldus Kemperman. De laatste grafstenen zouden dan rond 2050 worden geruimd. „Bij sluiting respecteren we vanzelfsprekend het grafrecht van 20 jaar van de laatste teraardebestellingen. Maar voor mensen die bijgezet willen worden in een familiegraf kan het zijn dat dat niet meer kan. Met alle respect, we kunnen niet voor één persoon de begraafplaats open laten.”

Administratie niet op orde

Een woordvoerder van het bisdom Utrecht, noemt sluiting niet de eerste keus. „Het is zeker niet zo dat begraafplaatsen per definitie verlieslijdend zijn. We constateren geregeld dat parochies de administratie niet op orde hebben en dat er nog wel veel mogelijk is.”

Het bisdom 's-Hertogenbosch ziet dat juist de begraafplaats na sluiting van een plaatselijke kerk vaak de enige locatie is die nog blijk geeft van 'katholieke presentie binnen een lokale gemeenschap'. „Het is een locatie met veel emotie, vaak nog meer dan een kerk. Uitgangspunt binnen ons bisdom is dat begraafplaatsen niet worden gesloten”, aldus een woordvoerder.

Het bisdom herkent wel dat begraafplaatsen kampen met een teruglopend aantal begrafenissen. „Dat betekent dat je goed moet nadenken over de inrichting van de begraafplaatsen zodat deze in de toekomst zo onderhoudsvrij mogelijk zijn.”

Bron: De Gelderlander, 13-05-2024, Sjaak.

100-jarige Begraffenisvereniging R.I.P. de Wijk schijnt licht op definitieve afscheid tijdens uitvaartfair

Uitvaartfair van Begraffenisvereniging R.I.P. de Wijk. Foto: Benny Spin

Dorpshuis de Havezate in de Wijk was afgelopen zaterdag omgetoverd tot een centrum van kennis en inspiratie over uitvaarten tijdens de uitvaartfair van Begraffenisvereniging R.I.P. de Wijk. De dag was ter ere van het 100-jarig bestaan van het uitvaartcentrum.

Begraffenisvereniging R.I.P. de Wijk werd opgericht op 1 mei 1924 en telt momenteel 1300 leden. De uitvaartvereniging bracht een luchtige sfeer rondom het zware thema van het definitieve afscheid.

De uitvaartfair bood niet alleen antwoorden op praktische vragen, maar gaf ook ruimte voor persoonlijke verhalen en ervaringen. Het was een troostende gedachte voor veel bezoekers dat hun nabestaanden niet met lastige beslissingen achterblijven, maar in plaats daarvan kunnen rouwen en afscheid nemen volgens de wensen van hun dierbare.

Het dorpshuis in de Wijk stond in het teken van het definitieve afscheid. Foto: Benny Spin

Bezoekers kregen een uitgebreid aanbod van informatie en diensten voorgeschoteld. Van uitvaartverzorging, fotografie en drukwerk tot de nieuwste trends in uitvaarkisten en -manden, alles werd vertegenwoordigd.

Ondernemers

Lokale en regionale ondernemers presenteerden hun vakmanschap en producten, waarmee ze de aanwezigen hielpen om een persoonlijk en passend afscheid voor hun dierbaren voor te bereiden. Er was veel aandacht voor de praktische kant van een uitvaart, zoals het kiezen van de juiste bloemist, fotograaf en het vastleggen van de laatste wensen. Het was duidelijk dat het zelf houden van de regie, zelfs in de moeilijkste tijden, een belangrijk thema was.

De informele sfeer en de vriendelijke ontvangst met koffie, thee en lekkernijen, maakten het mogelijk om open en eerlijke gesprekken te voeren over de onvermijdelijke realiteit van de dood.

Bron: Meppeler Courant, 27-05-2024, Sjaak.

De Podkist: een kijkje in de keuken van de uitvaartbranche

We krijgen er allemaal mee te maken: de dood. In de podcast 'De Podkist' neemt Brenda Mathijssen (35) je mee achter de schermen van de uitvaartsector. Van kistenmakers tot crematoriummedewerkers. En van de doe-het-zelf-uitvaart tot composteren.

Als wetenschapper aan de Rijksuniversiteit Groningen bestudeert Mathijssen al meer dan tien jaar hoe mensen omgaan met het levenseinde. Ze sprak met nabestaanden, uitvaartprofessionals en mensen die weten dat ze binnenkort gaan sterven. Ze bezocht uitvaarcentra, crematoria, aula's en mortuaria.

De dood zegt iets over het leven

Zo leerde ze steeds weer iets nieuws over hoe mensen omgaan met de dood en daarmee ook over het leven zelf. Mathijssen: 'Het bestuderen van de dood is een manier om te kijken naar verschillende thema's die centraal staan in het leven van mensen.'

Vroeger speelde de kerk bijvoorbeeld een belangrijke rol in de manier waarop een uitvaart werd ingericht. Nu de samenleving 'ontkerkt' komen daar andere rituelen voor in de plaats. Zoals 'de lintenboom' op begraafplaats Selwerderhof in Groningen. Waar iedereen die dat wil een lint in kan hangen voor een overledene. Of de verschillende dingen die mensen kunnen doen met de as van hun dierbare.

Op diezelfde begraafplaats biedt 'het vrije veld' mensen de mogelijkheid om het graf op eigen wijze in te richten. Dat zegt iets over de rol van individualisering en autonomie in onze maatschappij. Mathijssen: 'Hoe mensen - ook als het gaat over hun uitvaart - het heft in eigen hand nemen.'

'Wie leest er nou nog boeken?'

Als wetenschapper is Mathijssen gewend te schrijven over de dingen die ze onderzoekt. Het idee voor de podcast kwam voort uit een opmerking van haar partner. Mathijssen: 'Hij zei 'wie leest er nou nog boeken?'. Met De Podkist hoopt Mathijssen haar wetenschappelijke werk interessant te maken voor een breder publiek.

In 'de lintenboom' op Selwerderhof kun je een boodschap hangen voor een dierbare© Ariënné Dozeman / RTVNoord

In acht afleveringen wordt de luisteraar meegenomen achter de schermen van de uitvaartbranche. Ze vraagt zich bijvoorbeeld af waarom mensen voor het werk in deze sector kiezen, neemt een kijkje achter de schermen bij een

crematorium, gaat langs bij een kistenmaker, onderzoekt de rol van de begraafplaats in de huidige maatschappij en denkt na over onsterfelijkheid.

Eigen foto, Sjaak

Veelgestelde vragen op feestjes

Voor de podcast putte ze uit alles wat ze had onderzocht en alle mensen die ze had ontmoet de afgelopen jaren. Mathijssen: 'Ik vroeg me af welke vragen mensen me altijd op feestjes stellen. Zoals: 'Kan er maar 1 kist tegelijk in de oven? Hoe weet je zeker dat de juiste as in de urn zit? Moet je eigenlijk per se in een kist begraven worden?'

Het maken van de podcast was een uitdaging. Mathijssen: 'Dat was soms ook gewoon klungelen. Hoe werkt een microfoon? En hoe doe je dat dan buiten in de wind? Of dan had ik weer een instelling verkeerd staan.'

Eigen foto, Sjaak.

Composteren

In de laatste aflevering reist Mathijssen af naar Hamburg om met eigen ogen de 'composteerinstallatie' van het bedrijf Meine Erde te zien. Mathijssen vertelt dat dit soort duurzame uitvaartpraktijken in opkomst zijn. Zo neemt de populariteit van natuurbegrafplaatsen toe. Als wetenschapper vraagt ze zich af waarom mensen hier voor kiezen. En wat dat eigenlijk zegt over sociaal-culturele ontwikkelingen in onze samenleving.

Betrokkenheid

Mathijssen is onder de indruk van de passie, gedrevenheid en betrokkenheid waarmee de mensen in dit werkveld hun vak uitoefenen. Mathijssen: 'Door een heel praktische dienstverlening kunnen ze echt iets betekenen voor de nabestaanden en zo de dood zachter maken.' Zoals de ambachtelijke kistenmaker die op bezoek gaat bij mensen die weten dat ze gaan sterven. Mathijssen: 'Dat soort betrokkenheid, daar ben ik door geraakt.'

Het eigen einde

Mathijssen hoopt met De Podkist mensen 'een kijkje in de keuken te geven op een moment dat ze er zelf niet hoeven te zijn'. Dat ze gaan nadenken over wat ze zouden willen wanneer zijzelf overlijden of een naaste.

Na het maken van de podcast krijgt ze 'bijna keuzestress' als ze nadenkt over haar eigen uitvaart. Ze is 'gecharmeerd' van het composteren. Lachend: 'Dat vind ik wel echt heel erg leuk.'

Bron: RTV Noord, 01-05-2024, Sjaak.

Jurgen (43) wil taboe doorbreken: “Waarom fotograferen we onze begrafenissen eigenlijk niet?”

WILLEBROEK - Fotograaf Jurgen Schnabel (43) uit Willebroek heeft een missie: het taboe rond het vastleggen van afscheidsceremonies doorbreken. Als herinneringsfotograaf ziet hij weinig verschil tussen een fotoalbum van een huwelijk of van een begrafenis. “Een foto van troostende hand op een knie kan jaren later opnieuw troost bieden.”

Een huwelijk met een begrafenis vergelijken lijkt bizar, maar herinneringsfotograaf Jurgen heeft er geen moeite mee. “In beide gevallen beleef je de dag in een roes en komen de emoties pas later. Een fotoalbum herinnert je aan de mooiste dag van je leven. Waarom zou het je dan niet kunnen helpen in een rouwproces?”

Jurgen is technicus bij NMBS en fotograaf in bijberoep. In 2004 begon hij autorally's te fotograferen. Al snel evolueerde zijn interesse naar andere opdrachten zoals huwelijken. Sinds 2022 werkt hij onder meer in opdracht van vzw Boven De Wolken. “Daar bloeide het idee om mijn diensten niet alleen voor huwelijks-ceremonies aan te bieden, maar ook voor begrafenissen. Ik wil mensen een tastbare herinnering bezorgen aan belangrijke momenten in hun leven, daar komt het op neer.”

Boven De Wolken is een organisatie voor sterrenouders zoals het Berrefonds. “Het Berrefonds ondersteunt ouders die een kind hebben verloren op verschillende manieren. Boven De Wolken biedt specifiek fotoreportages aan. Sterrenouders kunnen er terecht voor een gratis fotoalbum. We leggen het stilgeboren kindje of de zwangerschapsafbreking vast.” Dat klinkt heftig, weet de fotograaf. “Maar het is een schitterend project. Mensen in mijn omgeving die hun kind verloren, pakken elk jaar dat fotoalbum vast en putten er ongelooflijk veel kracht uit.”

Live-stream

De covidperiode speelde een belangrijke rol in zijn positionering als afscheidsfotograaf. “Slechts enkelen werden toegelaten op begrafenissen, de rest moest het via livestream volgen”, vertelt Jurgen. “Nu is die praktijk heel wijd verspreid, alleen voelt zo'n livestream beperkend aan. Je zegt zoveel meer met een fotoreportage over een ceremonie dan met een statische video. Wanneer je kind na je speech over je overleden ouder zijn of haar hand op je knie legt, besef je niet altijd de schoonheid van dat gebaar. Als onderdeel van een rouwalbum kan zo'n foto jaren later nog troost bieden.”

Jurgen is overtuigd van de kracht van zijn foto's tijdens rouwmomenten, en probeert anderen mee te nemen in zijn verhaal. Hij botst nog op één obstakel. “De traditionele begrafenisondernemers zitten niet te wachten op mijn diensten”, verklaart hij. “Zij zijn wat vastgeroest, wat ik hen overigens niet kwalijk neem. Tijdens covid zijn ze op die trein van livestreaming gesprongen, en daarom nog niet meteen bereid om alternatieven te bekijken.”

Voor vzw Boven De Wolken verzorgt Jurgen foto-reportages voor ouders die een kind verloren /

In onze huidige maatschappij mogen Jurgens ideeën nieuw klinken, dat zijn ze volgens hem historisch gezien zeker niet. “Voor de Tweede Wereldoorlog, tot midden jaren 30, was het heel normaal voor de hogere klasse in ons land om de doodswake, de lijkstoet en de overleden geliefde op beeld vast te leggen. Na de tweede Wereldoorlog is die praktijk verdwenen. Mensen hadden na jaren oorlog genoeg van de dood. De dood werd in een hoekje gestopt.”

Sinds covid ziet de fotograaf een shift in hoe er over de dood wordt nagedacht. “Het maakt meer deel uit van ons leven, we moeten er dus wel mee omgaan. Je ziet alternatieve circuits ontstaan. In Nederland, bijvoorbeeld, vind je in bijna elk dorp een afscheidsfotograaf.”

In België komt er iets trager schot in de zaak. “Bij ons verloopt een begrafenis heel sereen tot aan de koffietafel. Dan lijkt alles voorbij en wordt er volop gebabbeld en gelachen. Ik wil als fotograaf een rouw-service aanbieden die verdergaat dan de koffietafel. Waar je jaren later nog troost uit put.”

Inspiratie over omgaan met de dood haalt hij uit andere culturen. “In Mexico heb je de Día de Muertos (dag van de doden red.), waar de dood wordt gevierd. De oude Vikingen hadden hun Walhalla, waar je heen kon na een eervolle dood. Ook daar werd de dood gevierd.”

Bron: Nieuwsblad.be, 28-04-2024, Sjaak.

Marcel van Kesteren bij het EABN Uitvaartcentrum. Marco Jansen

EABN Uitvaartverzorging organiseert een Uitvaart informatiedag

EABN Uitvaartverzorging organiseert op zaterdag 8 juni van 10.00-15.00 uur een Uitvaart informatiedag in het uitvaartcentrum van EABN aan de Frieswijkstraat 56. Tijdens deze open dag, waar een twintigtal bedrijven zich presenteert, kunnen bezoekers laagdrempelig informatie inwinnen, vragen stellen en zich laten inspireren.

De Uitvaart informatiedag geeft bezoekers een goed beeld van de mogelijkheden voor een begrafenis of een crematie. Zo is er de gelegenheid om 'achter gesloten deuren' te kijken. „We laten de familiekamers zien, de verzorgingsruimte voor de overledene en de opslag voor de kisten”, aldus uitvaartverzorger Marcel van Kesteren.

- Advertentie -

We verzorgen op jaarbasis meer dan 200 uitvaarten, zowel begrafenissen als crematies

INFORMATIEDAG

Zijn collega's zijn Suzanne Riemens en Feijke Sjaardema. De uitvaartverzorgers en het verzorgingsteam van EABN lopen rond om vragen te beantwoorden. „Zo kun je bij ons ook een uitvaartverzekering afsluiten.” De gemeente Nijkerk vertelt over begraven (bestaand of nieuw) in de gemeente in Nijkerk, Nijkerkerveen en Hoevelaken. Bedrijven uit de branche, zoals een leverancier van kisten, bloemen of fotograaf, laten zien wat er kan. Om 13.30 uur is er een demonstratie van het dragen van een uitvaartkist door professionele dragers, met aansluitend de mogelijkheid om zelf te oefenen.

FACILITEITEN

Het EABN Uitvaartcentrum is gelegen naast de Algemene Begraafplaats Nijkerk. „In de aula organiseren we afscheidsdiensten, er is een ontvangstruimte voor de samenkomst bij condoleances en ontmoeting na afloop van de uitvaart. Ook zijn er twee familiekamers waar nabestaanden een sleutel van krijgen om zo dag en nacht afscheid te kunnen nemen van de overledene, en een centrale koeling. We verzorgen op jaarbasis meer dan 200 uitvaarten, zowel begrafenissen als crematies. Het voordeel van een afscheidsdienst op onze eigen locatie is dat er geen verplaatsing nodig is, al wordt voor bijvoorbeeld kerkelijke uitvaarten ook gekozen voor een dienst in een kerk in Nijkerk.”

We willen voor de inwoners van de gemeente Nijkerk een mooi, waardig en passend afscheid verzorgen. EABN Uitvaartverzorging is een vereniging zonder winstoogmerk. „De Eerste Algemene Begrafenisvereniging Nijkerk bestaat al sinds 1927; we zijn een begrip in Nijkerk. We willen voor de inwoners van de gemeente Nijkerk een mooi, waardig en passend afscheid verzorgen.”

Bron: StadNijkerk, 15-05-2024, Sjaak.

Piet Douma PD F-grafie

Leerlingen sluiten het project ‘Biodiversiteit op begraafplaatsen’ af met het plaatsen van nestkasten

MITSELWIER – Leerlingen van CBS De Rank hebben 18 nestkasten geplaatst op begraafplaats ‘Reidswâl’ bij Mitselwier. Net als de 23 leerlingen van groep 7/8 van CBS Op de Hoogte in Burum, hebben zij deelgenomen aan een bijzonder pilot-project van NME-centrum De Klyster. Een project dat zomaar eens een vervolg zou kunnen krijgen.

Het initiatief van het project ‘Biodiversiteit op begraafplaatsen’ kwam van Theo van der Horn van de gemeente Noardeast-Fryslân. Hij zet zich vanuit zijn functie de laatste jaren actief in om ook de 9 gemeentelijke begraafplaatsen anders te beheren. Meer aandacht en ruimte voor biodiversiteit, soortenrijkdom. ‘Us begraafplakken kinne as in oâze fan rêst wêze foar in ferskaat oan fûgels bygelyks. Mar dan moat der wol wat te finen en te heljen wêze,’ volgens Van der Horn. Zo wordt er nu veel gewerkt met inheemse planten en bloemzaden. Insecten die daar weer op afkomen zorgen er ook voor dat het naast nest- en schuilgelegenheid ook voldoende voedsel biedt. Ook vleermuizen en egels mogen er een plekje vinden.

Om het werk van de afgelopen jaren zichtbaar te maken heeft Van der Horn contact gemaakt met NME-centrum De Klyster. Hij vroeg of de Klyster met 2 scholen aan het werk zou kunnen gaan met biodiversiteit op begraafplaatsen. ‘Wy dogge mei De Klyster in soad op it mêd fan bioferskaat, mar dat fynt dan bygelyks plak by in skoalle, yn ‘e bosk by Feankleaster, de Fryske Wâlden of op it Waad,’ zegt Jan Tiede Bouma. Hij is als projectmedewerker betrokken bij het project. ‘Bern en begraafplakken is net in kombi-

naasje wêr't je sa gau oantinke by natuerûnderwiis. Dochs lit san plak by útstek de kringloop fan it libben sjen.'

In eerste instantie werd gedacht aan het in kaart brengen van de biodiversiteit op de begraafplaatsen en daarna nestkasten te gaan timmeren. Gaandeweg werd besloten dat er een extra laag in dit project moest komen. Begraafplaatsen zijn immers bijzondere plekken. Een plek waar afscheid genomen wordt, waar ruimte is voor verdriet maar ook voor herinnering en rust. Het is de plek waar leven en dood elkaar heel bijzonder omarmen. Het is een plek waar de natuur zich in alle facetten toont: boven, op en in de bodem. Jan van der Meer van 'mens voor mens' is gevraagd om in dit project, met name het levensbeschouwelijke deel, voor te bereiden en mee uit te voeren. Het stukje over leven en doodgaan, over afscheid nemen en begraven, over verdriet en rouw maar ook over herinneringen en gedenken. Jan en de twee groepen hadden mooie gesprekken, vol vragen en passende antwoorden. Ze brachten een bezoek aan de begraafplaats en waren zeer betrokken.

Voor les 2, het onderzoeken van de biodiversiteit, werd de hulp in geroepen van Bianca van Tielen uit Dokkum. Zij is als ecologisch hovenier gevraagd om haar kennis van bloemen, planten, bomen en struiken te delen met de leerlingen. Ze heeft al jarenlang ervaring met het werk van de Klyster en is bij menig project betrokken.

Bij de derde en laatste les hebben de leerlingen verschillende nestkasten getimmerd. Van der Horn heeft bouwpakketten voor de nestkasten lokaal laten vervaardigen bij Dokwurk in Dokkum. De 'fûgelhokjes' zijn geschikt voor bijvoorbeeld de ringmus, de koolmees, de grauwe vliegenvanger of de holenduif. Zelfs een mooie kast voor een torenvalk is geplaatst op een hoge paal. Tezamen met een vleermuiskast, een egelverblijf en een groot en stijlvol insectenhotel biedt het veel mogelijkheden voor meer biodiversiteit.

Nu de lente toch eindelijk echt op het punt staat te beginnen, weten de leerlingen in ieder geval dat ze een mooie bijdrage hebben geleverd. De begraafplaatsen worden mede door hen, een mooiere plek voor planten, dieren en mensen. De eerste nieuwsgierige vogels zijn inmiddels gespot!

Bron: Redactie RTV NOF, 26-04-2024, Sjaak.

Foto ter illustratie – eigen foto Sjaak

Meer crematies en dus wordt er meer as verstrooid, maar let op: ‘Bij ons is het niet toegestaan’

Je kunt de urn met as van een overleden dierbare jaren op de schoorsteen laten staan, maar je kunt ook het stof teruggeven aan de aarde. As verstrooien is een mooi eerbetoon aan de overledene. Maar: hoe moet dat eigenlijk? Wat mag wel en wat niet? Er bestaan speciale strooivelden, maar zelf een plekje uitkiezen kan soms ook. „Lukraak as uitstrooien, is niet gepast.”

Steeds vaker kiezen mensen voor een crematie. Dat blijkt uit cijfers van de Landelijke Vereniging van Crematoria. Van alle overledenen liet vorig jaar 68 procent zich cremeren, de rest koos voor een begrafenis. Omdat er steeds meer wordt gecremeerd, wordt er ook meer as verstrooid.

„Onlangs was ik uitgenodigd voor de asverstrooiing van mijn beste studievriendin, die vorig jaar overleed aan kanker”, vertelt Ellen Beltman. Toen het zover was, liepen de genodigden achter elkaar door de Kennerduinen in Bloemendaal.

Onderweg speurden allen naar een mooi plekje. Het moest er rustig zijn, een beetje beschut, uit het zicht van passerende wandelaars. Beltman: „Na 45 minuten wandelen verlieten we het voetpad en liepen richting een kleine heuvel. Begroeid met wilde bloemen, omgeven door bomen. En uitzicht op een kabbelend meer. Het was perfect.”

Beltman: „Aangedaan schudde de weduwnaar de kartonnen asbus in het rond. De as stroomde in onregelmatige golven. Wat was het veel! Het pak werd doorgegeven aan de kinderen. De broers. Aan mij. De heuvel was al snel bezaaid met een flinke aslaag. Het was mooi, maar we voelden ons ook onhandig en wat gehaast. Stel je voor dat er iemand langskwam.”

Aangewezen strooiveld

De as van iemand die gecremeerd is, mag na een maand worden verstrooid op het daartoe door de gemeente aangewezen strooiveld of boven open zee (art. 66a Wet op de lijkbezorging). Zelf een plekje uitzoeken mag ook, dat heet incidentele asverstrooiing, zo voorschrijft de site van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

„Natuurlijk snappen wij dat mensen een bijzondere binding hebben met een speciaal gebied of speciale plek, maar lukraak as uitstrooien is niet gepast”, zegt Marcel van Dun, woordvoerder van Staatsbosbeheer. „Andere bezoekers kunnen er aanstoot aan nemen, en je mag vaak niet zomaar van de paden, omdat dat de natuur kan verstoren. Bij de ingangen van natuurgebieden staan toegangsbordjes. Daar staat wat wél mag, bijvoorbeeld wandelen op de paden. Dat betekent dat al het andere niet mag zonder toestemming.”

Die kun je aanvragen via een speciaal formulier. Van Dun: „Wij stellen een aantal gebieden ter beschikking. Als de locatie in een ander natuurgebied ligt, kan dat zo specifiek mogelijk worden aangegeven. Zodra wij de aanvraag hebben ontvangen, stemmen wij de mogelijkheden af met de lokale boswachter. Na goedkeuring sturen we de toestemming, een certificaat en de factuur van 49 euro.”

Natuurmonumenten streng

Zijn de regels bij Staatsbosbeheer nog een soort van mild, bij Natuurmonumenten is het verstrooien van as van een overledene een no go. „Aanvankelijk hadden we geen officieel beleid op dit gebied, maar inmiddels zijn we strenger”, legt Fred Prak, persvoorlichter van Natuurmonumenten uit. „Wij zijn een vereniging die zich meer richt op het beschermen en behouden van kwetsbare natuur, waarbij we de biodiversiteit op nummer één staat. Daar past asverstrooiing in de natuur niet bij. We werken wel intensief samen met Natuur-begraven Nederland, samen beheren we natuurbegraafplaatsen waar ook asverstrooiing mogelijk is.”

Strooivelden

Daarnaast vinden nabestaanden het vaak fijn om de plek te markeren met kaarsen, icoontjes of andere tekenen. Prak: „In een herdenkingsbos verwacht je dat, maar op het moment dat je ontspannen van de natuur wilt genieten, zit je er wellicht niet op te wachten. Daarom hebben wij besloten dat het niet is toegestaan in gebieden van Natuurmonumenten.”

Waarom het bij Staatsbosbeheer dan wel mag? Van Dun: „We zijn een zelfstandig bestuursorgaan van het

Rijk met een bredere maatschappelijke functie dan alleen natuur beschermen. We combineren het beschermen van de natuur met beleven (zoals recreatie) en benutten (zoals houtoogst). Ook hebben we gebieden met minder natuurwaarde.”

As in de grond is toch gezond?

Maar waarom is dat zo streng, want as zorgt toch voor vruchtbare grond? In de oerwouden van Zuid-Amerika en Indonesië bijvoorbeeld, worden stukken bos omgehakt en vervolgens aangestoken. Door de verbranding komt as vrij, die de bodem vruchtbaar maakt. Vervolgens worden er gewassen op het kale stuk grond verbouwd.

Ook in ons eigen land worden af en toe stukken heidegrond aangestoken, door onder andere Staatsbosbeheer, zodat de in de as overgebleven voedingsstoffen uit de planten, de bodem voeding geven en er nieuw groen kan groeien.

„Dat klopt”, zegt Prak, „Maar niet alle as is gezonde voedingsstof voor de grond. Te veel van dezelfde soort stoffen betekent een overschot en dat schiet zijn doel voorbij. Denk maar aan ons stikstofprobleem: mest is gezond, maar eindeloze stromen zorgen voor vergiftiging. Dat geldt ook voor de kwetsbare natuurgronden in ons land; deze hebben zich aangepast aan voedselarme grond. Voeg je hier as of stikstof aan toe, dan verstoort je de natuurlijke balans.”

Wat doen we met die urn?

Rouwbegeleidingsexpert Esther van Apeldoorn van Feelz merkt dat veel mensen nog niet goed hebben nagedacht over wat er met de as van de overleden dierbare moet gebeuren. „Tot en met de uitvaart is alles geregeld. Maar dan is er ineens een urn met as. Alleen het moment van het ophalen van de urn zelf heeft vaak al een enorme impact. Wanneer doe je dat, toch niet tussen het boodschappen doen door? En waar laat je die zware pot erna?”

Met toestemming van zowel de rechthebbende (huurder) van het familiegraf als de eigenaar van de begraafplaats, is het mogelijk een asbus bij te zetten in een graf of een urn op een graf te plaatsen. Van Apeldoorn: „De urn mag dus wel op de kist van een ander familielid staan, onder de grond of boven de grond, maar niet in de kist zelf. Verstrooien op de kist is ook toegestaan en zelfs op het graf zelf, al gelden niet voor alle begraafplaatsen dezelfde regels. Informeer hiernaar bij de begraafplaats.”

Verstrooien is een prachtig ritueel, vindt Van Apeldoorn. „Maar doe het niet gedachteloos. Zoek tijdig uit wat er met de as moet gebeuren. Misschien heeft de overledene er zelf wel ideeën over. Onderzoek ook of en waar het is toegestaan op de uitverkoren plek. Bespreek de dag en moment met de dierbaren uit je omgeving. Dat voorkomt teleurstellingen.”

Van Apeldoorn bespreekt deze zes vragen met haar cliënten:

1. Waar?

Zoek uit wat past bij de overledene of de familie en zoek dan uit wat de geldende regels zijn voor die plek of dat gebied. Veel begraafplaatsen hebben zogenoemde strooivelden. In berggebieden, over een rivier, op favoriete vakantieplekken, open zee of in de (achter) tuin as uitstrooien mag ook. Van Apeldoorn: „Dus niet

in de branding op een bomvol strand. Weet uit welke richting de wind waait, anders krijgt iedereen de as in zijn gezicht.”

2. Met wie?

Te veel mensen maken de verstrooiing onpersoonlijk. Te weinig voelt als tekortkoming. Van Apeldoorn: „Mensen denken al snel: laten we de kleinkinderen maar niet meevragen, dat is te zwaar voor hen. Maar juist voor hen is het belangrijk om er wel bij te betrekken.”

3. Hoe?

Bedenk hoe je de verstrooiing wilt doen. Met een schepje, of strooiend vanuit de asbus. Van Apeldoorn: „Maak van tevoren kleine zakjes, neem bijvoorbeeld stoffen cadeau- of sieradenzakjes. Geef iedereen een zakje, zodat hij of zij zelf kan strooien.”

4. Wanneer?

Wanneer moet de as verstrooid worden? Op de verjaardag, op Moederdag, of op welke andere speciale dag? Denk ook na over het tijdstip van uitstrooien. In het weekend is het natuurlijk veel drukker in een natuurgebied.

5. Wie zegt wat?

Voorafgaand de verstrooiing kan er wat gezegd worden. Wie gaat iets zeggen? Van Apeldoorn: „Het moet geen herhaling worden van de uitvaart. Maar het is wel mooi om de verstrooiing een intentie mee te geven. Een persoon kan een gedicht voordragen bijvoorbeeld. Waar je niet snel aan denkt, is een speciaal lied afspelen.

6. En dan?

Wat doe je erna? Gaat iedereen naar huis of volgt er nog een samenzijn op een vertrouwde plek? Van Apeldoorn: „Het is prettig om na afloop de opgedane ervaringen te delen of herinneringen aan de overledene op te halen.”

Wat kan er nog meer?

1. Mix met bloemzaadjes

Vermeng de as met bloemzaadjes en verstrooi deze in de achtertuin, strooiveld of op een natuurbegraafplaats.

2. Tip: plant een boom

Dat kan gewoon in je eigen achtertuin, maar er zijn ook speciale plekken. MijnBoom plant herinneringsbomen voor overledenen op een gewenste locatie in Nederland. Bij het kweken van deze bomen wordt de as als voedingsbodem voor de boom gebruikt. (mijnboom.nl).

3. Zeebegravenis

As verstrooien op zee, binnenwater of rivier is ook een optie. In o.a. Scheveningen, Wassenaar en Noordwijk varen boten met deze missie. Zie asverstrooienopdenoordzee.nl (vanaf 375 euro voor 1 uur) of asverstrooing.nl (87 euro p.p.)

4. Verwerk het in een sieraad

Online zijn er diverse mogelijkheden, maar veel juweliers zijn bekend met deze wens en maken een sieraad naar keuze waarin de as onzichtbaar is verwerkt.

Bron: AD, 25-05-2024, Sjaak.

Nieuwe cao Uitvaartbranche per 1 maart 2024

Geplaatst: 5 mei 2024 Een ruime meerderheid van 83% van de leden van FNV heeft voor de nieuwe cao Uitvaartbranche gestemd, waarin onder andere een loonsverhoging van 11% is afgesproken. Ook een ruime meerderheid van de leden van vakbond de Unie hebben ingestemd met de nieuwe cao.

Hieronder de belangrijkste punten uit de nieuwe cao, op een rij gezet door vakbond FNV.

Met de nieuwe cao gaan jij en je collega's erop vooruit met:

een loonsverhoging van 11% gedurende de looptijd;
een loonsverhoging van 9% voor buitenschalligen.

Hoofdpijnen onderhandelingsresultaat

Gedurende de looptijd van de cao zullen de feitelijke salarissen in de cao als volgt worden verhoogd:

Per 1 mei 2024	+7%	Voor buitenschalligen* is dat 6%
Per 1 januari 2025	+3%	Voor buitenschalligen* is dat 2%
Per 1 juli 2025	+1%	Ook 1%
Totaal	+11%	+9%

Brond afbeelding: FNV

* Let op: een buitenschallige is een werknemer die (inclusief eventuele markttoeslag, vakantietoeslag en/of 13e maand) op de peildatum (september 2024) een hoger jaarinkomen ontvangt dan het maximum van schaal 9 van de cao: $\square 5.466,- \times 12 \times 1,08 = \square 70.839,36$ (bruto, op fulltime basis).

Heb je een functie die valt in functieniveau I t/m III (salarisschaal 1 tot en met 5b)? Dan ontvang je in september 2024 een eenmalige uitkering van 1,17% van jouw bruto jaarsalaris.

Eerder stoppen met werken

De Regeling Vervroegd Uitreden (RVU) wordt uitgebreid van 1 jaar naar 2 jaar voorafgaand aan de AOW-datum.

Werkdruk

Partijen hebben op één onderwerp concrete afspraken kunnen maken: de beschikbaarheidsdiensten. Het maximum aantal beschikbaarheidsdiensten voor parttimers wordt teruggebracht. Voor contracten kleiner dan 0,25 fte wordt dit 25% van het maximum dat nu in de cao staat. Voor contracten tussen de 0,25 fte en de 0,5 fte wordt dit 50% van het maximum dat nu in de cao staat. Verder kan een werkgever zich aanmelden voor een proef met een andere regeling voor de beschikbaarheidsdiensten. De proef kan alleen doorgaan als de vakbonden daar expliciet mee instemmen.

Bron: FNV

Het graf van de familie Lotgerink aan de Hengelosestraat in Oldenzaal - foto Harry Jutten.

Ria komt vaak op de begraafplaats voor haar ouders, zus en man: 'Het is hier prachtig'

Haar moeder, vader en tweelingzus Joke rusten naast elkaar op het oude deel van de begraafplaats aan de Hengelosestraat in Oldenzaal. Ria koestert mooie herinneringen en ze is blij met het mooie parkonderhoud door de vrijwilligers.

„Alles ligt er zo prachtig bij nu. Ik heb er al wel eens aan gedacht om een brief te schrijven naar de krant over hoe mooi het hier is geworden.” Ria Fiselier-Lotgerink (78) vindt het belangrijk dat het graf van haar familie er in zo'n mooie omgeving zelf ook verzorgd bij ligt. Toch is de tand des tijds duidelijk te zien. Het is inmiddels al weer 54 jaar geleden dat haar zus Joke (1945-1969) dodelijk verongelukte en als eerste hier werd begraven. Na drie jaar volgde haar moeder Marie (1912-1972).

Zij stierf relatief jong op 60-jarige leeftijd. Ria's vader Hendrik (1910-1989) werd 79 jaar en als laatste met zijn vrouw en dochter herenigd. „Hier komt niemand meer bij. Zelf kom ik bij mijn man Herman. Hij rust op het andere deel.”

Zwerfkeien

Toch is daarmee niet iedereen genoemd die op deze boomrijke en verstilte plek wordt herdacht door Ria en haar broers en zussen. Een marmeren plaque met de naam Peter (35 jaar) en twee zwerfkeien voor Hennie (77 jaar) en Ton (69 jaar) houden de herinnering levend aan drie van haar broers.

„Mijn broers liggen hier zogenaamd, maar ze zijn gecremeerd. Voor Hennie en Ton heb ik hier een zwerfkei uit mijn eigen tuin neergelegd en daar hun naam op geschreven.”

Ria vertelt hoe haar vader als metaalarbeider bij het voormalige Dikkers in Hengelo de kost voor zijn gezin verdiende en dat haar moeder, net als zoveel Oldenzaalse meisjes, voor haar trouwen in de fabriek van Gelderman werkte. Samen kregen Hendrik en Marie twaalf kinderen.

Nog niet klaar

Ria komt geregeld op de begraafplaats. „Als ik hier kom en zie hoe het allemaal is verbeterd dan verbaas ik mij er steeds weer over hoe mooi het is geworden”, vertelt Ria, wijzend naar de onkruidvrije oude grafmonumenten, het strak gemaaid gras, de wandelpaden en de mooi gesnoeide oude bomen en struiken.

Ze schrok even toen er flink wat groen werd weggehaald aan de zijde van de Hengelosestraat, het deel waar haar man Herman sinds 2000 ligt. „Ik dacht eerst van ‘oh wat kaal’, maar het is daar ook heel mooi en ruimtelijk geworden. Ik vind het wel heel belangrijk dat mensen weten hoe mooi het hier is.”

Bron: Tubantia, 21-05-2024, Sjaak.

Uitvaartvereniging DLE Marum tekent overeenkomst met Hanneke Boersema uitvaartverzorging

MARUM - Tijdens de Algemene Ledenvergadering presenteerden de voorzitter Jan de Haan van DLE Marum en Hanneke Boersema van Boersema Uitvaartverzorging Zuidhorn een getekende overeenkomst. In deze overeenkomst zijn de rechten en plichten van en naar elkaar beschreven en daarmee vastgelegd.

Uitvaartvereniging 'De Laatste Eer' Marum bestaat al meer dan 100 jaar (opgericht op 7 februari 1921) en behartigt de belangen van ruim 2100 leden. Op basis van de statuten en het huishoudelijk reglement is DLE Marum wettelijk de uitvaartverzorger. DLE Marum kan daarom niet alleen volstaan met het innen van de contributies en het verstrekken van een ledenkorting. Sinds augustus 2005 maakt DLE Marum dan ook gebruik van een professionele uitvaartverzorger. Dit is Hanneke Boersema Uitvaartverzorging uit Zuidhorn. Dit betekent dat DLE Marum de opdrachtgever en Hanneke Boersema Uitvaartverzorging de opdrachtnemer is. Met de ondertekening van de overeenkomst is dit nu officieel vastgelegd. Meer informatie is te vinden op dlemarum.nl.

Bron: dekrantnieuws.nl, 03-05-2024, Sjaak.

Waar je op moet letten bij crowdfunding

Het komt steeds vaker voor dat nabestaanden via crowdfunding geld bijeen proberen te krijgen om de uitvaart van een dierbare te betalen. Dat gebeurt vooral vaak als er helemaal geen geld en uitvaartverzekering is, maar er zijn wel een paar zaken waar je op moet letten. Zeker wanneer je een bijstandsuitkering ontvangt.

Crowdfunding en belasting

De opbrengst van crowdfunding wordt gezien als een schenking /gift. De Belastingdienst behandelt het dan ook op die manier. Dat is gunstig want de Belastingdienst kijkt naar elke individuele donatie, en niet naar de optelsom van alle bedragen die zijn binnengekomen. Daar zit het voordeel, want schenkbelasting betaal je alleen als je van iemand een donatie ontvangt van 2.658 (bedrag voor 2024) euro of meer.

Het komt niet vaak voor dat iemand bij een crowdfunding voor een uitvaart meer dan 2.658 euro schenkt. Zou dat overigens wel het geval zijn dan moet je daar 30 procent belasting over betalen.

Crowdfunding en uitkering

Bij de meeste uitkeringen hoef je je geen zorgen te maken over de inkomsten uit een crowdfunding. Zo heb je uitkeringen die niet afhankelijk zijn van je inkomsten, denk bijvoorbeeld aan de WAO, maar ook de wel inkomensafhankelijke uitkering WW wordt niet negatief belast als je geld ontvangt uit een crowdfunding. Het UWV ziet het als een gift en dat zijn inkomsten die je niet uit werk ontvangt. De inkomsten uit de crowdfunding hebben dan dus geen invloed op de hoogte van je uitkering.

Tip/advies

Overweeg je een crowdfunding voor bijvoorbeeld een uitvaart of misschien wel een grafmonument? Neem vooraf contact op met je uitkeringsverstrekker en vraag naar de regels /voorwaarden dan weet je altijd waar je aan toe bent.

Crowdfunding en bijstand

Als je bijstand ontvangt moet je heel goed oppassen met het starten van een crowdfunding. De inkomsten uit de crowdfunding worden gezien als giften en je mag over een heel jaar maximaal 1.200 euro aan giften ontvangen als je een bijstandsuitkering hebt. Krijg je meer geld binnen aan donaties dan wordt je gekort op je uitkering.

Dringend advies

Heb je een bijstandsuitkering en overweeg je een crowdfunding te organiseren voor bijvoorbeeld de uitvaart van een overleden dierbare? Neem dan altijd eerst contact op met je gemeente en vraag ze wat dat

gaat betekenen voor je bijstandsuitkering. Voorkom dat je achteraf onverwacht in de problemen komt!

Tip

Je gemeente heeft een regeling voor mensen met weinig of geen geld die opeens voor een grote uitgave komen te staan; de bijzondere bijstand. Het kan zijn dat je in aanmerking komt voor bijzondere bijstand wanneer je plotseling de uitvaart moet regelen van een overleden dierbare. Je vindt hierover informatie op de website van je gemeente (zoek op de site van je gemeente naar: bijzondere bijstand) of bel je gemeente om te vragen naar de mogelijkheden en hoe je de bijzondere bijstand kan aanvragen.

Platform houdt zelf ook geld

Realiseer je goed dat het platform waar je de crowdfunding houdt, zelf ook geld wil verdienen. Het bedrag dat ze vragen verschilt per platform, maar gemiddeld moet je er op rekenen dat ze zo'n 10-15 procent van het binnengekomen bedrag voor zichzelf houden.

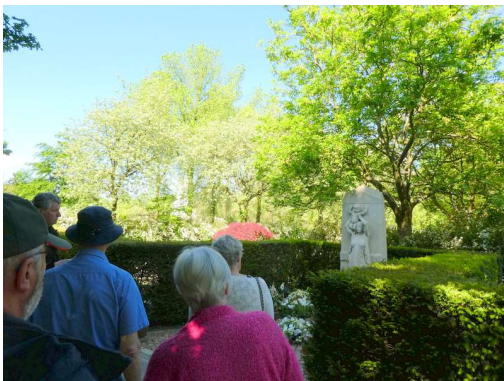
Lees vooraf goed wat de voorwaarden zijn om te voorkomen dat je achteraf teleurgesteld bent als je ziet dat er een behoorlijk bedrag niet naar jou wordt overgemaakt.

Geplaatst: 26 april 2024.

FKB 75 jaar

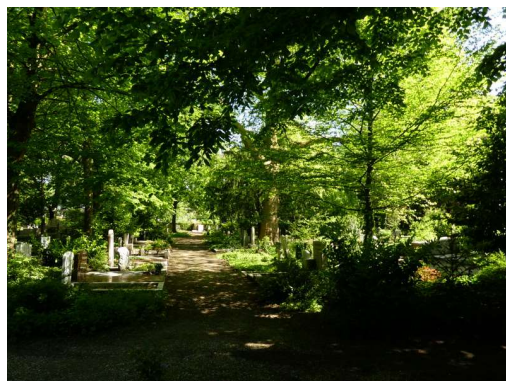
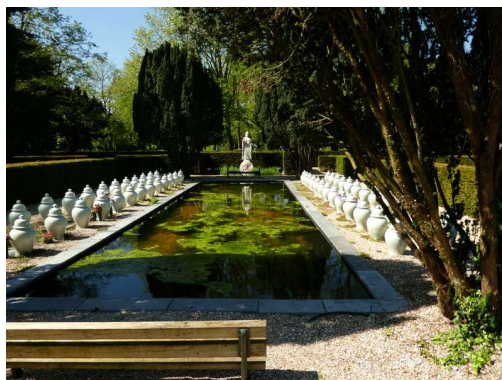
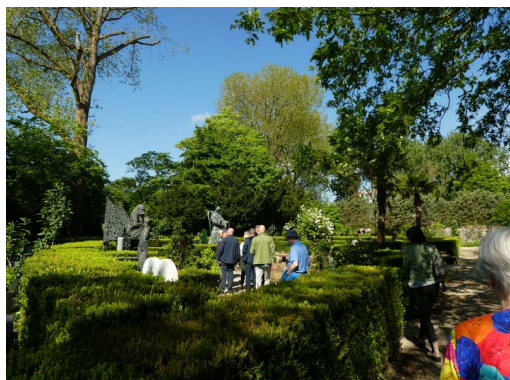
Jubileum uitje Begraafplaats Zorgvlied en Mortuarium Schiphol.

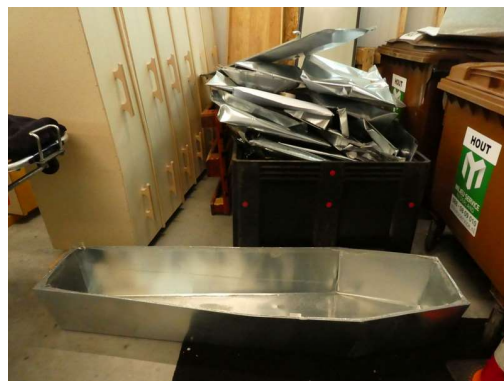
*We mochten wederom een heel fijne dag samen beleven!
Navolgend een foto impressie:*

Een van de gidsen was Marcel Bergen. Marcel Bergen en zijn wijlen echtgenote Irma Clement hebben meerdere boeken over Zorgvlied geschreven.

Meer over auteur Marcel Bergen en boeken over Zorgvlied is te vinden op de website van MokumBooks <https://mokumbooks.com/>

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 09-07-2023

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

